

Herdabrev för Livets söndag 2007: Gläd er alltid i Herren

Den tredje adventssöndagen brukar kallas *Gaudete – Gläd er* – som syftar på ett citat ur Paulus brev till Filipperna: ”Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er. Herren är nära” (4:4, 5b). Kristendomen har alltid ett glatt budskap att ge vidare. Gud har kommit oss nära och blivit människa för att ge oss del av en glädje, som skall bestå i all evighet. Mitt i en värld som ofta är tecknad av lidande och våld bryter glädjen in. Glädjen är alltid en person, Jesus Kristus själv, som har besegrat dödens makt och öppnat det eviga livet för oss. Denna tredje adventssöndag firar vi sedan några år också som Livets söndag, då vi tackar Gud för livets gåva och betonar det mänskliga livets värde och okränkbarhet. Också detta är ett glädjebudskap: det är underbart att få leva och få ge livet vidare. Livet är inte en börda utan gåva och nåd. Som kristna måste vi försöka hjälpa alla dem som ser livet som något tungt och outhärdligt: ”Säg till de förskrämda: ’Fatta mod, var inte rädda!’” (35:4), skriver profeten Jesaja: ”Öknen och ödemarken skall jubla, det förtorkade landet glädjas och blomma” (35:1). I Jesus blir detta glädjebudskap fullbordat: ”Blinda ser och lama går, spetälska blir rena och döva hör, döda står upp och fattiga får ett glädjebud” (Matt 11:5-6).

I varje tid och miljö måste vi kristna försöka uttrycka detta glädjebudskap på ett sätt som människor kan ta till sig. Det kan bara bli fruktbart när vi själva till fullo lever av evangeliet här och nu. I en av de äldsta kristna skrifterna, *Brevet till Diognetos*, talas det om oss kristna på ett sätt som låter förvånansvärt aktuellt. I många stycken är detta brev profetiskt: när vi kristna verkligen lever av evangeliet, då kan vi också förmedla den eviga livsglädje som övervinner världen. Gör vi inte det kommer man att avfärda oss med en axelryckning eller gäspning. Det är mer genom vårt liv än genom våra ord som vi kan förmedla det glada budskapet på ett trovärdigt sätt. Några citat från *Brevet till Diognetos* tar upp olika aktuella teman och kan hjälpa oss att göra livet rikare och fullare.

”*Varje främmande land kan bli deras fädernesland, och varje fädernesland är ett främmande land för dem*” (5:5). I vår globala tid där världsvid migration är ett faktum kan varje främmande land bli ett nytt fädernesland. De som kommer till oss är inte främlingar utan vänner och måste bemötas med kärlek och aktning. Varje människa har rätt till ett drägligt liv. Varje människa, även den som inte har sina papper i ordning, har rätt till sjukvård. Varje barn, även det som inte är registrerat, har rätt att gå i skolan. När vårt hjärta har funnit sin trygghet i Guds eviga liv, blir vi samtidigt något av främlingar och gäster på jorden. Då kan vi aldrig falla för frestelsen till främlingshat och rasism! ”*De vistas på jorden, men deras hemland är himlen.*” (5:9), kan man då säga om oss.

”*De gifter sig som alla andra och föder barn, men de sätter inte ut sin avkomma*” (5:6). Äktenskapet mellan man och kvinna är samhällets urcell. Det är den tryggaste plats, där det mänskliga livet kan uppstå och fostras. Därför har äktenskapet ett speciellt skyddsvärde. Om vi vill ha ett harmoniskt samhälle, måste äktenskap och familj sättas i centrum. Alltför många barn saknar den grundtrygghet i tillvaron, som en harmonisk familj kan erbjuda. Därför är det

viktigt att stärka familjernas ställning. Det betyder naturligtvis inte att man får diskriminera dem som inte lever i äktenskap och familj. Varje barn måste få all den hjälp och det stöd som går att uppbringa. Varje människa är föremål för Guds förkärlek. Varje barn som avlats i den livets helgedom som livmodern är borde tas emot som en Guds gåva. Det är oroande att föräldrar som väntar ett barn som eventuellt kan ha Downs syndrom eller någon annan avvikelse känner sig pressade att göra abort. Man brukar säga, att den enda människa som inte kan hata är just den som har Downs syndrom. Att rensa ut en viss grupp människor är utomordentligt farligt för hela mänskligheten. Därför måste vi gång på gång upprepa livets evangelium: "varje mänskligt liv är en Guds gåva och är oändligt värdefullt."

"Deras bord är öppet för alla men inte deras bädd" (5:7). Att öppna sitt hem och sitt bord för de behövande är ett tecken på att vi vill efterfölja Kristus. Så många känner sig ensamma och övergivna i Sverige av idag. En kristen familj har ett särskilt ansvar för att dela med sig av sin varma atmosfär åt dem som står utanför i kylan. Vid varje vigsel påminns de som skall gifta sig om denna heliga gästfrihet. Som kristna sörjer vi samtidigt över den promiskuitet som har brett ut sig och tycks krypa allt längre ner i åldrarna. Barndomen blir beskuren med alla de svåra psykiska och andliga följder det kan innebära. Inte minst många unga flickor utnyttjas och blir skadade för resten av livet. Det rätta bruket av den mänskliga sexualiteten, alltså det vi kallar kyskhet, måste återupptäckas. Att hjälpa människor att förstå vad kyskhet egentligen är kan vara svårt i vår sexfixerade värld, men också det är en del av livets evangelium.

"De är fattiga men gör många rika; de saknar allt men äger överflöd på allt" (5:13). Som kristna söker vi inte livets mening i det vi *har* utan i det vi *är* av Guds nåd. Slaveri under habegär och "shoppinglusta" är en av nutidens mest sorgliga åkommor. Samtidigt ser vi att fler och fler börjar förstå att överdriven konsumtion är en fara för världens överlevnad. Livet är en gåva som inte får missbrukas och vi är förpliktade att tänka på kommande generationer. Vi får glädja oss åt att man börjar inse sitt ansvar för skapelsen och miljön. Också den andliga miljö där vi lever måste vårdas. När vi verkligen vill efterfölja Jesus den Fattige förändras vårt konkreta levnadssätt och vi lär oss ett nytt sätt att öva askes, som banar väg för en mer solidarisk livshållning. Bara så kan vi människor bidra till att stoppa de krafter som annars kommer att bryta ner livet och förgöra Guds skapelse. Advent är en tid av omvändelse och bot. När vi vördar livet som Guds stora gåva är det också vår glädje att få vårda det på bästa sätt. "Gläd er alltid i Herren."

Stockholm den 8 december 2007, Jungfru Marias utkorelse och fullkomliga renhet

+Anders Arborelius ocd